

De col·laboració

L l e t r a

de JUS

a l'amic Dr. A., parlant de mutualisme i d'alguna cosa més, per bé que accidentalment.

BENVOLGUT amic Dr. A.: Benaurat vós, que podeu allunyar-vos del treball i de les calors sufocants de l'estació, cercant la pau a l'esperit i descans al cos, bo i disfrutant de les temperatures dels cims privilegiats.

Jo roman a la terra baixa sens pau ni treva, encadenat al deure ineludible i continuat com a un destí fatal i etern, lluitant contra la mandra natural de les temperatures equatorials, i també contra la protesta biològica a la manca del descans il·lusori i just, seguint forçadament el camí esquerp de nostra vida, resignat ara i protestant després. Mes com que de la protesta res se'n pot treure, quan ella s'adreça a coses immutables, cal resignar-se i cercar una desviació a les ires inútils.

Mancat, doncs, d'interlocutor, seré jo que amb aquesta lletra vos adreçaré les opinions i comentaris que sobre nostre tema preferit hom sent i enten per les penyes, migrades en nombre, de metges a ciutat.

La qüestió mutualista va fent prossèlits, no tants, però, que fes passar de dues dotzenes els assistents a una conversa que sobre Comissaria Sanitària va donar fa pocs dies un company documentat. Prou era ocasió oportuna per sentir opinions i constatar entusiasmes nous i per discutir

els diferents punts d'obrir de cadascú, mes no devien apreciar-ho així els que en restaren volenterosament al marge.

En dita conversa, va explicar-se'ns les dificultats amb què ensopega la Comissaria Sanitària d'ací a l'enfrontar-se amb problemes de societarisme o mutualisme mèdic, absolutament diferents de Madrid, que fou el patró que guia als que donaren les bases a què havien d'emmotllar-se les Comissaries de *Províncies*.

Hom tragué la impressió que, si no es fan noves bases amotllades a les característiques de previsió de malaltia peculiar d'ací, pocs benifets rendirà a les classes sanitàries la paternal Comissaria. Algunes esperances diu que tenen d'aconseguir semblants modificacions; en tant, confiats en els bons oficis d'algú; esperen que vingui allò tan necessari per a fer quelcom profitós.

Va tocar-se, naturalment, el punt cabdal del mutualisme i de les mutualitats existents, manifestant-se dos criteris, un d'ells, el més modest, sustentat per qui us escriu.

Tots estiguérem d'acord en que les mutualitats existents rendeixen a la classe mèdica una ínfima part del que li pertany, restant, per tant, els metges creditors de les mutualitats en una gran quantitat, convenint-se, però, que la classe mèdica a